Keskiviikko 18. syyskuuta 2019

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2019)0016

Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen EU:sta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. syyskuuta 2019 Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen tämänhetkisestä tilanteesta (2019/2817(RSP))

(2021/C 171/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),

— ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 hyväksytyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan, josta annettiin juhlallinen julistus 12. joulukuuta 2007 Strasbourgissa ja joka tuli voimaan yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa joulukuussa 2009,

— ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin 29. maaliskuuta 2017 Eurooppa-neuvostolle Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaman ilmoituksen,

— ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta ([1]), 3. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ([2]), 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ([3]) ja 14. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista ([4]),

— ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 29. huhtikuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan annettua SEU-sopimuksen 50 artiklan mukaisen ilmoituksen, sekä 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen liitteen, jossa annetaan ohjeet sopimuksen neuvottelemiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä,

— ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 15. joulukuuta 2017, sekä liitteen 29. tammikuuta 2018 annettuun neuvoston päätökseen luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kyseisen jäsenvaltion Euroopan unionista eroamiseen sovellettavia yksityiskohtaisia määräyksiä koskevan sopimuksen tekemiseksi 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen täydentämisestä,

([1]) EUVL C 298, 23.8.2018, s. 24.
([2]) EUVL C 346, 27.9.2018, s. 2.
([3]) EUVL C 369, 11.10.2018, s. 32.
([4]) EUVL C 162, 10.5.2019, s. 40.

— ottaa huomioon Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen neuvottelijoiden 8. joulukuuta 2017 antaman yhteisen raportin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta erosta Euroopan unionista SEU-sopimuksen 50 artiklan nojalla käytävien neuvottelujen ensimmäisen vaiheen edistymisestä,

— ottaa huomioon sopimuksen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä, sellaisena kuin Eurooppa-neuvosto sen vahvisti 25. marraskuuta 2018 (jäljempänä ”erosopimus”), sekä kyseisen päivän Eurooppa-neuvoston kokouksen pöytäkirjaan merkityt lausumat,

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 25. marraskuuta 2018 hyväksymän poliittisen julistuksen kehyksestä Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevalle suhteelle (jäljempänä ”poliittinen julistus”),

— ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston (50 artikla) 13. joulukuuta 2018 antamat päätelmät,

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2019 hyväksytyn poliittista julistusta täydentävän yhteisen lausuman ja erosopimukseen liittyvän välineen,

— ottaa huomioon yhteisymmärryksessä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehdyn 22. maaliskuuta 2019 annetun Eurooppa-neuvoston päätöksen (EU) 2019/476 SEU [1] 50 artiklan 3 kohdan mukaisen määräajan pidentämisestä,

— ottaa huomioon yhteisymmärryksessä Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehdyn 11. huhtikuuta 2019 annetun Eurooppa-neuvoston päätöksen (EU) 2019/584 SEU [2] 50 artiklan 3 kohdan mukaisen määräajan pidentämisestä,

— ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2019 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2019/642 [3] Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön puolesta 11. tammikuuta 2019 annetun päätöksen (EU) 2019/274 muuttamisesta,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,

A. toteaa brexitin olevan ennennäkemätön ja valitettava tapahtuma, jonka kielteisiä vaikutuksia lieventäisi Yhdistyneen kuningaskunnan hallittu ero Euroopan unionista;

B. toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ja EU pysyvät jatkossakin läheisinä naapureina ja niillä tulee edelleen olemaan monia yhteisiä etuja; ottaa huomioon, että tällaisen läheisen suhteen kehys on vahvistettu poliittisessa julistuksessa, jonka mukaisesti näitä yhteisiä etuja voidaan suojella ja edistää muun muassa uuden kauppasuhteen avulla;

C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti edustaa unionin kansalaisia ja aikoo koko Yhdistyneen kuningaskunnan eroon johtavan prosessin ajan toimia heidän etujensa suojelemiseksi;

D. toteaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuu nykyisin noin 3,2 miljoonaa unioniin jäävien 27 jäsenvaltion (EU-27) kansalaista ja näissä 27 jäsenvaltiossa asuu puolestaan 1,2 miljoonaa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaista (jäljempänä ”Britannian kansalaiset”); toteaa, että nämä kansalaiset ovat muuttaneet toiseen jäsenvaltioon asumaan heille unionin oikeuden mukaan kuuluvia oikeuksia hyödyntäen ja siinä uskossa, että he voivat hyödyntää kyseisiä oikeuksia koko elämänsä ajan;

E. ottaa huomioon, että lisäksi 1,8 miljoonalla Pohjois-Irlannissa syntyneellä kansalaisella on pitkänperjantain sopimuksen nojalla oikeus Irlannin kansalaisuuteen ja näin ollen myös unionin kansalaisuuteen ja unionin kansalaisille kuuluviin oikeuksiin asuinmaassaan;

F. toteaa, että EU:n sekä Yhdistyneen kuningaskunnan, joka on eroava jäsenvaltio, ensiarvoisen tärkeänä velvoitteena on varmistaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien unionin kansalaisten sekä EU-27:ssä asuvien Britannian kansalaisten oikeudet turvataan kattavasti ja vastavuoroisesti;

---

[1] EUVL L 80 I, 22.3.2019, s. 1.
[2] EUVL L 101, 11.4.2019, s. 1.
[3] EUVL L 110 I, 25.4.2019, s. 1.

Keskiviikko 18. syyskuuta 2019

G. katsoo Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen viimeaikaisten lausuntojen, joissa kannatetaan lähtemistä unionin kanssa eri linjoille sääntelyn suhteen, asettavan kyseenalaiseksi sen, kuinka läheinen EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tuleva taloussuhde voi olla;

H. katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-ero ei saa millään tavalla vaarantaa Pohjois-Irlannin rauhanprosessia eikä haitata Irlannin saaren taloutta, kuten kävisi, jos Pohjois-Irlannin ja Irlannin välisestä rajasta tulisi nykyistä tiukemmin valvottu, mikä haluttiin välttää kaikissa olosuhteissa erosopimukseen sisältyvällä Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n välisellä varajärjestelyllä;

I. ottaa huomioon, että pitkänperjantain sopimuksessa tunnustetaan legitiimiksi mikä tahansa Pohjois-Irlannin asemaa koskeva ratkaisu, johon sen asukkaiden enemmistö päätyy vapaasta tahdostaan;

J. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus pitää kiinni siitä, että varajärjestely on poistettava erosopimuksesta, mutta se ei ole tähän mennessä esittänyt oikeudellisesti toimivia ehdotuksia sen korvaamiseksi;

K. toteaa, että vaikuttaa siltä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus on ottanut sopimuksettoman eron suunnittelun tärkeimmäksi poliittiseksi painopisteekseen ja että eräät Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen jäsenet uskovat, että sopimukseton ero olisi paras mahdollinen lopputulos Yhdistyneen kuningaskunnan EU-eroprosessille;

L. huomauttaa Yhdistyneen kuningaskunnan pääministerin todenneen, että sopimukseton brexit merkitsisi sitä, että valtiojohto on epäonnistunut tehtävässään;

M. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan vaatimuksesta 11. maaliskuuta 2019 hyväksytyn erosopimukseen liittyvän yhteisen välineen mukaan vaihtoehtoisia järjestelyjä koskeva yhteinen toiminta edellyttää erosopimuksen ratifiointia;

N. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen EU:sta ilman sopimusta olisi taloudellisesti erittäin vahingollista molemmille osapuolille, vaikka virallisten lukujen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen raporttien mukaan taloudelliset vahingot kohdistuisivatkin suhteettoman voimakkaasti Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, myös sen merentakaisiin alueisiin;

O. ottaa huomioon, että EU:n toimielinten ja EU-27:n yhtenäisyys on jatkossakin ratkaisevan tärkeää ja siitä pidetään kiinni;

Erosopimus ja poliittinen julistus

1. katsoo, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n edun vuoksi on ehdottoman tärkeää, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-ero tapahtuu hallitusti;

2. on edelleen sitä mieltä, että erosopimus, joka mahdollistaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitun eron EU:sta, on reilu ja tasapainoinen ja noudattaa kaikin puolin sekä Yhdistyneen kuningaskunnan reunaehtoja että EU:n periaatteita;

3. toteaa erosopimuksen arvon olevan siinä, että se antaa oikeusvarmuuden kaikille niille, joihin Yhdistyneen kuningaskunnan EU-ero vaikuttaa, ja että sillä varmistetaan siinä määrin kuin vain on mahdollista seuraavat seikat:

— se turvaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien unionin kansalaisten ja EU-27:ssä asuvien Britannian kansalaisten oikeudet ja elämänvalinnat,

— siihen sisältyy Irlannin ja Pohjois-Irlannin välistä rajaa koskeva varajärjestely, joka turvaa pitkänperjantain sopimuksen ja Pohjois-Irlannin rauhanprosessin ja jolla vältetään rajavalvonnan tiukentuminen, jos ratkaisuista ei pystytä sopimaan tulevassa sopimuksessa tai ei saada aikaan samat takeet tarjoavia toteutettavissa olevia vaihtoehtoisia järjestelyjä, ja se takaa EU:n sisämarkkinoiden yhtenäisyyden,

— siinä määrätään Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sovittavasta yhteisestä taloudellisesta selvitysratkaisusta, joka kattaa kaikki maksamatta olevista sitoumuksista johtuvat oikeudelliset vastuut ja jossa määrätään taseen ulkopuolisista eristä, ehdollisista veloista ja muista Yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta suoraan johtuvista kuluista;

— siihen sisältyy Yhdistyneen kuningaskunnan pyytämä 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuva siirtymäaika, jota voidaan jatkaa kerran enintään kahdella vuodella ja joka tarjoaa mahdollisuuden varmistaa oikeusvarmuus ja jatkuvuus sekä aikaa neuvotella EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevasta suhteesta,

— siinä käsitellään muita eroon liittyviä kysymyksiä, mikä mahdollistaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitun eron EU:sta,

— siihen sisältyy hallinnointimääräyksiä, joilla turvataan asianmukaisella tavalla Euroopan unionin tuomioistuimen rooli erosopimuksen tulkinnassa;

4. toteaa, että Irlannin ja Pohjois-Irlannin rajaa koskevat Yhdistyneen kuningaskunnan perusvaihtoehdot ovat samat kuin ennenkin ja pysyvät samoina riippumatta hallituksen kokoonpanosta; muistuttaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus hylkäsi EU:n ensimmäisen ehdotuksen ainoastaan Pohjois-Irlantia koskevaksi varajärjestelyksi ja pyysi tämän jälkeen, että se kirjoitettaisiin uudelleen siihen muotoon, jossa se nyt on erosopimuksessa; ilmaisee olevansa valmis palauttamaan ainoastaan Pohjois-Irlantia koskevan varajärjestelyn mutta korostaa, ettei se aio antaa hyväksyntäänsä erosopimukselle, johon ei sisälly varajärjestelyä;

5. toteaa, että selvä enemmistö Pohjois-Irlannin edustajakokouksessa edustettuina olevista poliittisista puolueista ja viimeaikaisten kyselytutkimusten mukaan enemmistö Pohjois-Irlannin kansalaisista tukee varajärjestelyä;

6. muistuttaa, että varajärjestely on tarkoitettu vain viimeisenä keinona käytettäväksi väliaikaiseksi toimenpiteeksi, ja suhtautuu myönteisesti kaikkiin toimenpiteisiin, joilla tämä tehdään selväksi; pitää erityisen myönteisenä, että kuten itse erosopimuksessa määrätään, tehdään työtä sen eteen ja panostetaan resursseja siihen, että voidaan tutkia, miten uuteen teknologiaan perustuvien vaihtoehtoisten järjestelyjen avulla voitaisiin tulevaisuudessa varmistaa, että Irlannin saarelle ei tule tiukasti valvottua rajaa;

7. toteaa näiden vaihtoehtoisten järjestelyjen olevan hyväksyttävissä vain, jos niiden avulla voidaan välttää fyysinen infrastruktuuri rajalla tai rajatarkastukset ja -valvonta, suojella koko saaren taloutta, turvata pitkänperjantain sopimus ja pohjoisen ja etelän välisen yhteistyön jatkumisen edellytykset sekä varmistaa EU:n sisämarkkinoiden yhtenäisyys;

8. katsoo, että nyt on Yhdistyneen kuningaskunnan vuoro esittää kirjallisia ehdotuksia tällaisista vaihtoehtoisista järjestelyistä, jotka ovat täysin toteutettavissa, jotka kattavat kokonaisvaltaisesti kaikki EU:n ulkorajalla toteutettavat tarkastus- ja valvontatoimet, jotka ovat 8. joulukuuta 2017 annetun yhteisen raportin 43 ja 49 kohdan mukaisia ja joilla voidaan ottaa huomioon kaikki Yhdistyneen kuningaskunnan ja EU:n välillä tulevaisuudessa mahdollisesti esiintyvät sääntelyerot; pitää valitettavana, että vaikka eräät Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen jäsenet ovatkin todenneet, että vaihtoehtoisia järjestelyjä on käytettävissä, maan hallitus ei vielä tähän mennessä ole esittänyt oikeudellisesti toimivia ehdotuksia, joilla varajärjestely voitaisiin korvata;

9. toteaa, että poliittinen julistus kehyksestä Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevalle suhteelle on linjassa EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista 14. maaliskuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman kanssa, jossa kehotetaan tekemään assosiaatiosopimus, sekä sen valiokuntien esittämien seikkaperäisten näkemysten kanssa ja siinä otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan tekemät valinnat, jotka koskevat sen tulevan EU-suhteen laajuutta ja syvyyttä;

10. ilmaisee olevansa halukas muuttamaan poliittisen julistuksen virallisemmaksi ja oikeudellisesti sitovammaksi asiakirjaksi, jossa vahvistetaan tavoitteeksi EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen assosiaatiosopimus, joka olisi luonteeltaan niin tiivis, että varajärjestelyä ei tarvitsisi ottaa käyttöön, vaikka toteuttamiskelpoisia vaihtoehtoisia järjestelyjä ei olisikaan käytössä;

Sopimukseton ero

11. muistuttaa, että SEU-sopimuksen 50 artiklan mukaisesti siinä tapauksessa, että sopimusta ei synny tai SEU-sopimuksen 50 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräaikaa ei pidennetä, perussopimuksia lakataan soveltamasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan 1. marraskuuta 2019;

12. korostaa, että jos Yhdistynyt kuningaskunta eroaa EU:sta ilman sopimusta, vastuu tästä kuuluu yksinomaan Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle; viittaa lisäksi sopimuksettoman eron vaikutuksiin Pohjois-Irlannin ja Irlannin rajaan sekä pitkänperjantain sopimuksen toimintaan;

Keskiviikko 18. syyskuuta 2019

13. panee merkille, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin alahuoneessa ja muuallakin on vastustettu voimakkaasti päätöstä lähettää parlamentti istuntotauolle 14. lokakuuta 2019 asti, mikä kasvattaa Yhdistyneen kuningaskunnan sopimuksettoman EU-eron todennäköisyyttä;

14. pitää myönteisenä, että EU:n toimielimet ja EU-27 ovat nyt hyväksyneet toimenpiteitä sopimuksettomaan tilanteeseen valmistautumiseksi ja varautumiseksi; toteaa niiden olevan yksipuolisia, EU:n edun mukaisia ja luonteeltaan tilapäisiä; korostaa myös, ettei niillä ole samoja vaikutuksia kuin hallitun eron mahdollistavalla sopimuksella eivätkä ne tarjoa samoja etuja kuin EU-jäsenyys tai erosopimuksessa määrätyn mahdollisen siirtymäajan ehdot; panee tyytyväisenä merkille komission 4. syyskuuta 2019 esittämät viimeisimmät ehdotukset ja sitoutuu käsittelemään ne mahdollisimman ripeästi, erityisesti ehdotukset, jotka koskevat rahoitustuen antamista pienille ja keskisuurille yrityksille ja sen varmistamista, että hallinnollisista menettelyistä aiheutuvat rasitteet jäävät mahdollisimman pieniksi;

15. toteaa, että siirtymäaikaa ei voi olla ilman erosopimusta eikä käyttöön oteta ”minisopimuksia” Yhdistyneen kuningaskunnan hallitsemattomasta EU-erosta aiheutuvien häiriöiden lieventämiseksi;

16. painottaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan erottua EU:sta ilman sopimusta EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä voidaan käydä lisäneuvotteluja vain sillä ehdolla, että Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa kaikilta osin velvoitteitaan ja sitoumuksiaan, jotka koskevat kansalaisten oikeuksia, taloudellista selvitysratkaisua ja pitkänperjantain sopimusta;

17. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan taloudelliset ja muut velvoitteet jäävät edelleen voimaan, vaikka sopimukseton ero toteutuisikin; vahvistaa, että siinä tapauksessa se kieltäytyy antamasta hyväksyntää mahdollisille EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisille sopimuksille, paitsi jos ja ennen kuin Yhdistynyt kuningaskunta noudattaa sitoumuksiaan;

18. muistuttaa, että kun sitoumukset on täytetty, EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevia suhteita koskevat neuvottelut edellyttävät vahvoja takeita ja tasapuolisia toimintaedellytyksiä koskevia määräyksiä, jotta voidaan turvata EU:n sisämarkkinat ja välttää EU:n yritysten asettaminen potentiaalisesti epäedulliseen kilpailuasemaan; viittaa tässä suhteessa 14. maaliskuuta 2018 antamassaan päätöslauselmassa esitettyihin ehtoihin ja varsinkin niihin, jotka koskevat ympäristönsuojelun, työsuhdeturvan ja kuluttajansuojan korkean tason varmistamista; toteaa, että Euroopan parlamentti ei aio ratifioida sellaista vapaakauppasopimusta, jolla tätä korkeaa tasoa ei saavuteta;

19. muistuttaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien unionin kansalaisten ja EU-27:ssä asuvien Britannian kansalaisten oikeuksien ja elämänvalintojen eli muun muassa ammattiaseman ja sosiaalietuuksien turvaaminen on edelleen sen ensisijainen tavoite ja että olisi kaikin keinoin pyrittävä varmistamaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-ero ei vaikuta heihin;

20. ilmaisee huolensa Yhdistyneen kuningaskunnan oleskelustatusjärjestelmän täytäntöönpanosta ja siitä, että pelkästään väliaikaisen oleskelustatuksen saaneiden hakijoiden osuus on suuri, Yhdistyneen kuningaskunnan viimeisimpien virallisten lukujen mukaan jopa 42 prosenttia; muistuttaa, että tämä voidaan välttää, jos Yhdistynyt kuningaskunta valitsee ilmoitusluonteisen hallinnollisen menettelyn, jossa todistustaakka kuuluu Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisille, jos ne haluavat riitauttaa ilmoituksen; kehottaakin Yhdistynyttä kuningaskuntaa mitä painokkaimmin harkitsemaan uudelleen toimintatapaansa;

21. kannustaa Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja EU-27:ää toteuttamaan toimenpiteitä, joilla luodaan oikeusvarmuutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuville unionin kansalaisille ja EU-27:ssä asuville Britannian kansalaisille, muistuttaa mieliin kantansa, että EU-27:n olisi suhtauduttava johdonmukaisesti ja suopeasti näissä jäsenvaltioissa asuvien Britannian kansalaisten oikeuksien suojelemiseen;

22. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan sisäasiainministeriön viimeaikaiset ristiriitaiset ilmoitukset vapaasta liikkuvuudesta 31. lokakuuta 2019 jälkeen ovat synnyttäneet hyvin haitallista epävarmuutta Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien unionin kansalaisten keskuudessa ja että vaarana on, että nämä ilmoitukset saattavat muuttaa suhtautumisen heihin entistäkin vihamielisemmäksi sekä vaikuttaa kielteisesti heidän mahdollisuuksiinsa käyttää oikeuksiaan;

23. muistuttaa, että monet Britannian kansalaiset ovat ilmaisseet vastustavansa jyrkästi niiden oikeuksien menettämistä, joista he tällä hetkellä nauttivat SEUT-sopimuksen 20 artiklan nojalla; ehdottaa, että EU-27 tutkii, miten tilannetta lievitettäisiin EU:n primaarioikeuden rajoissa kunnioittaen täysimääräisesti vastavuoroisuuden, tasapuolisuuden, symmetrian ja syrjimättömyyden periaatteita;

SEU-sopimuksen 50 artiklan mukaisen määräajan pidentäminen

24. panee merkille, että 9. syyskuuta 2019 säädettiin Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin laki, jolla Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus velvoitetaan pyytämään määräajan pidentämistä, jos EU:n kanssa ei ole päästy sopimukseen 19. lokakuuta 2019 mennessä;

25. ilmoittaa tukevansa 50 artiklan mukaisen määräajan pidentämistä, jos pidennys on perusteltu ja sillä on jokin tarkoitus (kuten sopimuksettoman eron välttäminen, parlamenttivaalien tai kansanäänestyksen järjestäminen, 50 artiklan mukaisen menettelyn peruuttaminen tai erosopimuksen hyväksyminen) eikä se vaikuta kielteisesti EU:n toimielinten työskentelyyn ja toimintaan;

26. muistuttaa, ettei se aio järjestää hyväksyntää koskevaa äänestystä ennen kuin Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentti on hyväksynyt sopimuksen EU:n kanssa;

27. panee merkille Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen päätöksen, jonka mukaan se ei tässä tilanteessa nimitä jäsenehdokasta seuraavaan Euroopan komissioon eikä lähetä Yhdistyneen kuningaskunnan edustajia tiettyihin EU-kokouksiin 1. syyskuuta 2019 alkaen; korostaa, että tämä ei heikennä EU:n toimielinten toimintakykyä, ja vahvistaa Euroopan parlamentin osalta, että Euroopan parlamentin brittijäsenet pysyvät parlamentin jäseninä Yhdistyneen kuningaskunnan eroon saakka ja heidän oikeutensa ja velvoitteensa säilyvät ennallaan; muistuttaa, että niin kauan kuin Yhdistynyt kuningaskunta on EU:n jäsenvaltio, se nauttii edelleen perussopimusten mukaisista oikeuksistaan ja sitä sitovat sille perussopimusten mukaan kuuluvat velvoitteet, vilpittömän yhteistyön periaate mukaan lukien;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, Euroopan unionin neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle.